

Artikel, Tekst 38: Klein, W. E. J., Wenli, V. (2018) "Sex Robots" revisited: a reply to the campaign against sex robots, ACM SIGCAS Computers and Society, 07/2018, 47:4

Et kritisk svar til CASR's (Campaign against Sex Robots) krav om at forbyde sexrobotter, samt test af den interne validitet og logiske sammenhæng i CARS's understøttende dokumentation på området.

Introduktion

Siden 2015 har udviklingen af menneskelignende robotter taget fart. i særligt Japan og Kina. Til seksuelt brug findes der dog på nuværende tidspunkt ingen menneskelignende robotter, men i stedet en række "non-robotic" dukker, såsom RealDolls. AI-forskere forudser en stigende adoption af sexrobotter, og forventer at det vil være en udbredt del af samfundet i 2050.

Over den seneste årrække har film og serier som f.eks. Westworld (2016) har sat fokus på menneskelignende sexrobotter. På samme tid populariserer film som Her (2013) og The Real Girl (2007) sympatiske og empatiske forhold mellem mennesker og robotter. Tilsammen øger det den almene interesse i robotter i det hele taget, og dermed også sexrobotter:

"This visibility in popular culture and merging with profit-seeking corporations could predict the oncoming likelihood of realistic, anthropomorphic masturbatory aids or "sex robots" on the horizon" (p. 108).

Flere og flere ønsker forbud mod sexrobotter, og danner kampagner som opfordrer til forbud af sexrobotter. Her argumenteres der for at sexrobotter er uetiske og derfor kræves der et forebyggende forbud mod skabelsen og distribution af sexrobotter.

CASR's Forbud

CARS præsenterer et konkret forbud på et specifikt grundlag, baseret på det fortløbende internationale forbud mod autonome våben. En væsentlig forskel mellem de to forbud er dog at betegnelsen "autonome våben" konkretiseres i forbuddet derom, mens CASR ikke kommer med en konkret definition af hvad betegnelsen "sexrobot" omfatter. Forskellen på de to definitioner afspejles klart i følgende citater:

"In summary, an autonomous weapon is any machine that can "select and engage targets" without human intervention. That appears to be a very precise definition. It means

it has to be capable of a) assessing the world b) moving around in it and c) harming or killing humans autonomously” (p. 110).

“In short, CASR calls for a ban on "machines" in the form of women or children intended for the use as sex objects because they a) objectify women and children, b) reinforce "prostitute-john" and further objectification, c) justify the use of women and children as sex objects, d) corrode human empathy, e) reinforce "power relations", and f) fail to help reduce sexual exploitation and violence” (p. 111).

Wilhelm et al. diskuterer CASRs argumenter og definitioner, i et forsøg på at undersøge deres eksplicite og implicite terminologi, definitioner og antagelser. De hævder at CARS argumenter og definitioner er upræcise og vage, og derfor er åbne for fortolkning.

“However, while the ban on autonomous weapons is rather straightforward and presents specific and comprehensive reasons for their call, CASR's call for a ban on sex robots appears to be more imprecise” (p. 109).

Argumenter og definitioner

Wilhelm et al. påpeger at CASRs definition af “sexrobot” er uklar. CASR’s grundlægger, Kathleen Richardson, definerer selv robotter som “...programmable entities with no autonomous (or very limited) capabilities...”, i en artikel fra 2015. Men er alment, programmerbart sexlegetøj så også robotter, som skal omfattes af forbuddet? Der findes desuden også sexlegetøj, der af CARS betragtes som værende omfattet af forbuddet, men som ikke passer med Richardson’s definition af robotter, såsom RealDolls.

Ifølge Wilhelm et al. er det desuden vanskeligt at finde en ordentlig definition af termen “sex” i denne kontekst, da det i forvejen vedrører en tvetydig definition af sexrobot. Flere sexlegetøjsprodukter er programmerbare værktøjer, f.eks en vibrator. I sådanne tilfælde, har man så sex med et objekt eller er det blot onani?

Richardson definerer køb af sex som et objekt der kan “handles” med mellem to personer, hvilket er uetisk. Ifølge Wilhelm et al. defineres et objekt ellers traditionelt set som en fysisk ting, men hvis man følger Richardsons definition, kan andre ydelser af samme fysiske natur som sex (såsom massage) så også ses under samme belysning? I lyset af denne definition, læner CASR sig også op af en artikel af Sharon Wright, hvor hun skriver:

“If we assume that we can replace persons in prostitution with robots, then it is by no means illogical to assume that women in prostitution are in some way like robots” (p. 113).

Wilhelm et al. påpeger, at hvis denne påstand er korrekt, så er det svært at definere hvor grænsen går mellem hvad der overhovedet definerer en robot. De fleste mennesker kan have sex med hinanden, gør det os så "robotlignende"? De fleste mennesker kan også bevæge sig; hvis en robot kan bevæge sig, gør det os så også "robotlignende"? Wilhelm et al. mener ikke at man kan lave denne sammenligning:

"The fact that "sex robots" may be able to provide sexual services, does not mean that therefore, anyone able to perform the same service is somehow robotic" (p.113).

Sexarbejder som udtryk blev skabt i 1997 for at reducere den stigmatisering der har været forbundet med det ellers gængse udtryk "prostitueret". Sexarbejder som udtryk var beregnet til at fjerne den undertrykkelse og passivitet der tidligere har været forbundet med status som en prostitueret kvinde. Der er dog flere som bruger udtrykket sexarbejder fordi de betragter arbejdet som mere end blot en seksuel ydelse. Derudover indikerer udtrykket prostitueret en kriminaliseret status, som er med til at styrke marginaliseringen af dem der arbejder i sex-branchen. Ifølge Wilhelm et al., bør CASRs holdning til etikken omkring sexarbejde være at prostitution ikke stigmatiseres yderligere som negativt, men derimod gøres acceptabelt og bliver en normaliseret del af samfundet. Richardson argumenterer for at man, ved at afkriminalisere betegnelsen prostitueret ikke beskytter kvinder, da det vil give en forøgelse af sexarbejde.

Den kriminaliserede status skaber ligeledes større afstand mellem den prostituerede og det øvrige samfund, og det er sådan set lige meget om denne status lægges på den direkte på prostituerede eller på køberen, som det kan ses med den Nordiske Model i f.eks. Sverige. I begge tilfælde kobles professionen sammen med kriminalitet. Desuden mener Richardson også at robotter ikke bør erstatte menneskelige sexarbejdere i arbejde, som ikke i forvejen anses som værende etisk acceptabelt for mennesker:

"If the practices that inspire sex robots are not ethical for humans, they are not ethical for extend-ing into machines" (p. 114).

Afsluttende overvejelser

Ifølge Wilhelm et al. mangler der belæg for flere af Richardsons påstande, f.eks. at sexrobotter ikke vil mindske behovet for prostituerede, samt at børnesexrobotter som terapiværktøj til pædofile vil øge voldelighed (og magtskellet mellem kønnene).

Desuden bemærker Wilhelm et al. at Richardson og CASR næsten udelukkende taler om sexrobotter i form af kvinder og børn. Dette afspejles også i deres definition af sexrobotter som "...machines in the form of women or children for use as sex objects...". I det hele taget præsenterer Wilhelm et

al. CASR som en noget mere partisk instans, end bevægelsen og Richardson selv giver udtryk for. Det kommer f.eks. til udtryk i følgende citat omkring sexrobotters indflydelse på behovet for menneskelige sexarbejdere:

“... to actually make the claim that “sex robots” will not decrease demand for the services of human sex-workers, a lot more evidence, ideally in the form of carefully conducted, empirical research is needed. Otherwise, one may end up unjustifiably preempting a lot of potential positive effects [whatever you are opposing based on inconclusive evidence] may have” (p. 117).

Wilhelm et al. påpeger også at man bør overveje om sexrobotter (og robotter i det hele taget) skal have rettigheder som minder om dem, vi selv har, fordi den måde vi behandler robotter på over tid vil komme til at få indflydelse på, hvordan vi behandler andre mennesker. Dette adfærdsmønster ses f.eks. også ved dyr:

“[...] all animals exist only as means, and not for their own sakes, in that they have no self-consciousness [...] [however] we have duties to animals, in that we thereby promote the cause of humanity,” i.e. even if robots do not possess sentience, because the way we treat them may have spillover effects to the way we treat humans, it may be prudent to consider the extension of certain rights to them too.” (p. 120).

Det er vigtigt at beskrive og engagere sig i debatten omkring de samfundsmæssige implikationer der kan være forbundet med udviklingen af sexrobotter. Et direkte forbud mod sexrobotter som CASR forslår, vil ifølge Wilhelm et al. ikke være realistisk. Artiklen forsøger at bidrage til en diskussion og forsøger som helhed at give en konstruktiv kritik af de fremtidige sexrobotter som ifølge artiklen er uundgåelige.

Ifølge artiklen er der på nuværende tidspunkt ikke nogen signifikant negativ indvirkning på samfundet, så længe robotterne forbliver mindre detaljeret og ikke menneskelige uden evnen til at fungere autonomt, og kun som brug som et onanihjælpemiddel. Til gengæld mener Wilhelm et al., at det kun er et spørgsmål om tid før vi får autonome sexrobotter, hvilket gør det relevant at tale om, hvordan vi som samfund skal forholde os til det, allerede i dag.